

विश्वे सर्वे चर्षणयो मनुष्या ऋत्विग्यज्ञमानलक्षणा यस्य कण्डनादरणादिषु स ।
तथा कीदृशं द्रोणम् अयः सुपां सुलुगिति तृतीयैकवचनलोपः (12.) अयसा लो-
हेन हृतमुत्कीर्णम् वास्या कृत्वा तक्षणा सोमभाजनीकृतम् हृतमिति विभक्तिव्य-
त्ययः । तथा सधस्थं सह सार्धं तिष्ठति सोमा यत्र स सहस्थः सुपि स्थ इति [पा०
३.२.४.] कप्रत्ययः । आतो लोप इति [पा० ६.४.६४.] आलोपः सध मादस्थयो-
श्छन्दसीति [पा० ६.३.१६.] सहस्य सधदिशः । असदत् पुषादीति [पा० ६.१.५५.]
लुङि चेरङ् छन्दसि लुङ्लङ्लिट् इति [पा० ३.४.६.] लउर्थे लुङ् ॥ २६ ॥

श्रीमन्महोदधिरकृते वेददीपे मनोहरे । अनुक्तमन्त्रकथनः षड्विंशोऽध्याय
इरितः ॥ २६ ॥

अथ काण्वशाखायां पाठविशेषः ॥

I. ॥ १ - भूतसार्धनी ॥ १ ॥ सकामां ३ अध० - जनेभ्यः ॥ २ ॥ २ ब्रह्मरा० -
मादो नमत्तु ॥ ३ ॥

II. ॥ ३ ॥ ४ ॥ III. ॥ ४ ॥ ५ ॥ IV. ॥ ६ ॥ ६ ॥

V. ॥ वैश्वानरं हवामहः ऋतस्य ज्यो० - योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥ ७ ॥

VI. ॥ ८ (13.) ॥ ८ ॥ VII. ॥ ७ ॥ १ ॥

VIII. ॥ मरुतां ३ इन्द्र वृष० [७.३८.] ॥ १० ॥

IX. ॥ १० [मरुतां ३ इन्द्रो वज्रहस्तः षोलशी श० - ह्यतोऽसीन्द्राय त्वा षो-
लशिनेऽष्टे ते योनिरिन्द्राय त्वा षोलशिने] ॥ ११ ॥

X. ॥ १ a ॥ १२ ॥ XI. ॥ ११ ॥ १३ ॥

XII. ॥ आ नो गोत्रा ददृहि गोपते गाः समस्मभ्यं सनयो यन्तु वाजाः ।

दिवक्षा असि वृषभ सत्यशुष्मोऽस्मभ्यं सु मघवन्बोधि गोदाः ॥ १४ ॥

द्वादशानुवाकेषु चतुर्दश ॥

इति काण्वीयायां वाजसनेयसंहितायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥